

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XCII. De concessione Habitus Magnæ Crucis ad Honores in Hospit. S.
Joannis Hierosolym.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Fratrum de Observantia a simil. me. Clemente VIII., & Urbano VIII. Romanis Pontificibus, etiam Prædecessoribus nostris confirmata fuerant; Provinciam vero Fratrum Reformatorem Strictioris Observantia hujusmodi ad numerum duodecimum cum Divini cultus augmento crevisse tunc reperiebatur, ac propterea dicti exponentes privilegia prædicta omnibus Provinciis Reformatis prædictis suffragari debere ab ipso Alexandro Prædecessore declarari summopere desiderabant; Idem Alexander Prædecessor illorum supplicationibus sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, privilegia memoratis Provinciis S. Josephi, & S. Jo. Baptistæ, ut præfertur, concessa, & confirmata reliquis omnes Provincias Fratrum Reformatorem, seu Discalceatorum Strictioris Observantia hujusmodi in Hispania, & Indiis consistentes comprehendere, eisque in omnibus, & per omnia suffragari debere declaraverat, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 5. Novembris 1665. expeditis uberius dicebatur contineri. Et in eadem expositione subjuncto, quod licet in dictis Alexandri Prædecessoris literis solum facta fuerit mentio Provinciarum in Hispania, & Indiis consistentium, sub nomine tamen Provinciarum Hispania, etiam Provincia Lusitania comprehendebatur, easque sub nomine hujusmodi comprehensas intelligi ex binis præ me. Gregorii PP. XV. Prædecessoris pariter nostri in eadem forma Brevis emanatis literis, in quibus dictæ Arrabida, & alia, quæ in Lusitania existunt Provincie dicti Ordinis inter alias Hispaniarum Provincias ejusdem Ordinis recensentur, apparebat, immo ad ipsum ex prædictis Alexandri Prædecessoris literis colligi videbatur, ea ratione, quod nisi Arrabida, & alia Lusitania Provincie prædictæ sub nomine Provinciarum Hispania, & Indiarum hujusmodi, ad quarum favorem dictæ literæ emanaverant, comprehendenter, dictus duodenarius Provinciarum Reformatorem numerus minime subsisteret, cum tunc temporis duodecim Provincie hujusmodi in Hispania, & Indiis prædictis non reperirentur, prout ex authenticis Instrumentis eisdem Congregationi Cardinalium exhibitis constare dicebatur. Insuper fundatio dictæ Provincie Arrabida tempore S. Petri de Alcantara initium habuisse, & anno 1561. uno videlicet, & amplius sæculo priusquam dictæ Alexandri Prædecessoris literæ emanarent, absoluta fuisse reperiebatur, ipsaque Provincia in ordine antiquitatis, & collocationis Provinciarum per Constitutiones Generales dicti Ordinis, & in quadam earum compilatione relato tertia numerabatur, atque adeo dubium non erat, quin eadem Arrabida Provincia una esset ex illis decem, ad quas dicta Privilegia, sicut præmittitur, extensa fuerant; Unde Superiores Generales dicti Ordinis pro tempore existentes ipsam Arrabida, & reliquis Provincias hujusmodi in eorumdem privilegiorum frutione, uti sub illorum extensione comprehensas, inconcussa semper conservaverant; Ideoque pro parte ejusdem Antonii Ministri Provincialis præfate Congregationi Cardinalium supplicato, ut dictam Provinciam Arrabida sub præfata privilegiorum extensione comprehensam esse, ipsique privilegii gaudere debere declarare dignaretur. Emanavit a prædicta Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentium, & Reverentium S. R. Eccl. Cardinalium negotiorum, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Patre Ministro Generali prædicti Ordinis, & attentis narratis, censuit, ac declaravit, præfata Provinciam Excalceatorum Arrabida esse comprehensam in

Rationes pro comprehensione Provincie Arrabida in Const. Alex. VIII.

Decretum Congreg. pro dicta comprehensione.

enunciato Brevi extensivo S. M. Alexandri VII. Rom. 14. Martii 1697. G. Card. Carpineus. M. Archiepiscopus Athenarum.

§. 1. Cum autem sicut dictus Antonius Minister Provincialis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communi summo- perere desideret: Nos specialem ipsi Antonio gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentis Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die IV. Maji MDCXCVII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Eduntur quædam Decreta circa modum concedendi Habitum Magnæ Crucis ad Honores in Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani.

Inn. XI. Const. ed. 1686. Jun. 25. P. 10. concessa fuit Magno Magistro facultas circa receptionem Fratrum. Alex. VIII. Const. ed. 1690. Aug. 5. P. 1. agitur de Erario Hospitalis. Et Clem. XI. Constit. ed. 1711. P. 11. de jure trium Navium Bellicarum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesie regimini Divina dispositione præsidentes, dignitarum, & honorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & præsertim Ordinum Militarium egregiam Reipublicæ Christianæ operam navantium, provide, prudentique distributioni libenter consulimus,

Preces Ministri Provincialis.

Confirmatio relato Decreti.

Clausula.

XCII.

Dat. 21. Maji 1697. An. 6.

Exordium.

sicut

sicut rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius modernus Magnus Magister Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quod cum ab ipso Magni Magisterii sui primordio ad varios abusus, quos in eodem Hospitali praesertim circa nimis frequentes dignitatum Magnae Crucis, ut vocant ad Honores, tantum collationes irrepsisse compererat, corrigendos animum intendisset, dilectique etiam filii Bajulivi Conventuales, & alii Consiliarii ipsius Hospitalis enixe ab eo petissent, ut opportuna aliqua ratio iniretur, qua immoderate dictas dignitates ambientium cupiditati aditus praeccluderetur, ipse Magnus Magister die 15, Februarii proximi praeteriti consilium completem status nuncupatum dicti Hospitalis convocari fecit, in eoque quoddam Chirographum manu sua subscriptum exhibuit, & legi curavit, per quod videlicet notum fecit, & declaravit per Statuta, seu stabilimenta, & Ordinationes Capitulares ejusdem Hospitalis auctoritate Apostolica confirmatas dictas dignitates Magnae Crucis certo, ac praefinito personarum propter earum antianitatem, merita, & rerum pericia Judicium, & Consiliarium muneribus fungi capacium numero dumtaxat deferri debere; Multitudinem vero illorum, qui dignitatem, seu habitum Magnae Crucis hujusmodi ad honores tantum ex gratia affecti sunt, non multis abhinc annis supra modum excrevisse, indeque politicae dicti Hospitalis administrationis rationem, & rectum Justitiae Ordinem perturbari, ac evidentia Conventui ipsius Hospitalis, & communi illius arario praedicti inferri; Praeceptores siquidem, seu Commendatarii ejusdem Hospitalis, qui dignitates Magnae Crucis hujusmodi suorum servitorum, meritum, antianitatis, ac sexaginta forsitan, & amplius annorum aetatis intuitu consequi, & obrinere sperabant, dum Juvenes tam in Consiliis, quam in honoribus sibi praeferi vident, id agre ferentes Conventum praedictum deserunt, ac erga dictum Hospitalis male affecti se se ad suas praepceptorias, seu commendas, vel in Patriam recipiunt, illisque ibi morientibus, ipsorum bona ab eorum consanguineis, vel famulis occupantur, atque ita dictus Conventus illorum Residenciae commodis, & honorificentia privatur, necnon Consiliorum ope destituitur: praefatum vero commune ararium eorum Spoliis fraudatur; Porro ejusmodi perturbationum, ac incommodorum, necnon quae inde suboriri possunt, majorum periculorum gravitatem ipsius Magni Magistri praedecessoribus adeo notam, & perspectam fuisse, ut qui illam propulsarent, diversis temporibus plura Decreta ediderint, variosque ad hanc S. Sedem recursus habuerint, idque ex registris Cancellariae praedicti Conventus constare, optima tamen consilia, & conatus hujusmodi, cum minus valide promoverentur inter contrarios magis, magisque obrepentes abusus oppressa, irritaque, & inania remansisse; nullum proinde opportunius tot, tantisque malis remedium adhiberi posse, quam nostram, & hujus S. Sedis auctoritate statuendo, ut nullus impofterum ex Praeceptoribus, seu Commendatariis, aliisque quibuslibet Fratribus Militibus dicti Hospitalis Habitu Magnae Crucis hujusmodi ex gratia decorari valeat, nisi duo millia duplarum Hispaniarum seu justum earum valorem communi arario praedicto, quod ob magnas expensas pro Christianae Religionis tuitione contra communem illius hostem factas, ac Bella Europae, aliasque temporum calamitates exhaustum reperitur, persolverit; Praeterea Nobis supplicandum esse, ut in even-

tum, quo deinceps eidem moderno, & pro tempore existenti Magistro dicti Hospitalis facultatem tradendi, seu tradi faciendi quibuslibet Praeceptoribus, seu Commendatariis, aliisque Fratribus Militibus supradictis habitum Magnae Crucis hujusmodi ad honores tantum a Nobis, & Sede praedicta concedi quodcumque contingat, litera Apostolica desuper expedienda non amplius ipsi soli Magistro, sed etiam consilio memorati Hospitalis conjunctim dirigantur, neque alias traditionis habitus hujusmodi gratiam effectum fortiri patiamur, nisi quatuor saltem ex quinque partibus suffragiorum ipsius Consilii in id concurrerint. Quo Chirographo perlecto omnes, qui ad Consilium supradictum convenerant, praevio suffragiorum scrutinio, omnia, & singula, in Chirographo hujusmodi contenta approbarunt, ac executioni mandanda esse decreverunt. Quare dictus Magnus Magister Nobis humiliter supplicari fecit, in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Magni Magistri votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ut nullus de cetero Praeceptor, seu Commendatarius, aliisque quilibet frater Miles Hospitalis praedicti habitu Magnae Crucis ad honores tantum, & honoris causa vigore quarumcumque facultatum a Nobis, & Sede praedicta deinceps ad id concedendarum decorari valeat, nisi duo millia duplarum Hispaniarum, sive justum earum valorem communi arario ejusdem Hospitalis vere, realiter, & cum effectu persolverit, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus; Ipsas vero facultates, quas super traditione habitus Magnae Crucis hujusmodi, sive ipsi soli pro tempore existenti Magistro, sive ei, & consilio Hospitalis hujusmodi conjunctim a Nobis, & eadem Sede in futurum concedi contigerit, non alias effectum suum sortiri debere, nisi concurrentibus, & concordantibus quatuor ex quinque partibus suffragiorum eorum, qui tunc in eodem Consilio praesentes aderunt, & jus ferendi suffragii habebunt, eadem auctoritate harum serie decernimus, & mandamus.

§. 3. Decernentes pariter easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, etiam speciali nota, & expressione digni illis non consenserint, nec ad illa vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas ipsae praesentes emanarint sufficienter adductae, verificate, & justificatae fuerint, aut ex quavis alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus aliove quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illa quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, vel etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine concessio quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes li-

Epilogus cujusdam Chirographi Magni Magistri, in quo

Referuntur causa dd. Decretorum.

Decretum unum de concessione d. habitus post solutionem 1000. duplarum Hispaniarum.

Decretum alterum de

concessione dicti Habituum cum consensu Consilii Status facienda.

Confirmatus fuit d. Chirographus a Consilio praed.

Preces Magni Magistri.

Decreta duo praedicta auctoritate Apostolica edita.

Clausula.

teras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime iustitiam, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Magnum Magistrum, & Consilium, ac quævis Tribunalia Hospitalis prædicti, aliisque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis, ejusque Linguarum, & Prioratum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis, respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annul. Pisc. die XI. Maii MDCXCVII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

XCIII.

Confirmatur Constitutio Alexandri VII. contra Religiosos Capuccinos transeuntes ad aliam Religionem.

Præd. Constitutio ed. fuit 1664. Dec. 17. Et hujus Pontificis Const. ed. 1698. Oct. 10. P. 8. agitur de eorum transitu ad alias Religiones.

Dat. 12. Junii
1697. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad conservandam Religiosorum Ordinum exitiæ pietatis, & ætioris disciplinæ meritis conspicuorum existimationem provide emanasse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactius Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis

petitur, libenter corroboramus, illisque, ne temerario cuiusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Alias siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum fe. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessori nostro exposito, quod nonnulli e dicto Ordine ad alias Religiones transibant, assumptoque in illis habitu Regulari, ad quas Provincias, in quibus habitum prædicti Ordinis Fratrum Capuccinorum publice gestaverant, ac cogniti, & commorati fuerant, illico habitum se conferebant, & ad regendas, seu deferendas proprias imperfectiones ejusdem Ordinis Fratrum Capuccinorum famam multis imposturis lacere non verebantur, cum gravi Sæcularium scandalo, bonique nominis d. Ordinis detrimento; Idem Alexander Prædecessor supplicationibus ejusdem Procuratoris Generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ne cætero quisquam, qui e memorato Ordine Fratrum Capuccinorum post emissam in illo professionem Regularem ad aliam quamcumque Religionem quomodolibet transivisset, in ea Provincia, in qua professionem hujusmodi emisisset, ac habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum publice gestavisset, habitare, seu commorari auderet quovis modo, vel præsumeret auctoritate Apostolica prohibuit, & interdixit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 17. Decembris 1664. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Modernus Vice-Procurator Generalis d. Ordinis nobis nuper exponi fecit præfati Alexandri Prædecessoris Literæ, quia nullius pœnæ inflictione, seu comminatione vallatæ reperitur, sique, qui interdum e dicto Ordine ad aliam Religionem transeundi licentiam ab hac S. Sede sibi concedi obtinent, illis per literas Apostolicas, quæ super licentia hujusmodi expediri solent, uti posteriores vigore clausularum derogatoriarum in eis appositarum, derogatum esse prætendunt, minus accurate serventur, non sine notabili honoris dicti Ordinis præjudicio. Nobis propterea dictus Vice-Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsius Vice-Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprædictas Alexandri Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes, & singulos, tam Religiosos, qui literis hujusmodi contraverint, quam Superiores, qui illos in aliqua Provincia contra earundem literarum dispositionem collocaverint, seu retinuerint, eo ipso privationis vocis activæ, & passivæ pœnam absque alia declaratione esse declaramus.

Epilogus
Constitut.
præd. qua interdictum
fuit d. Religiosis commorari in eadem Provincia.

Preces Vice-Procuratoris Gen. & causa confirmationis.

Confirmatio
Constitutionis Alex. & pœna in contravenientes.